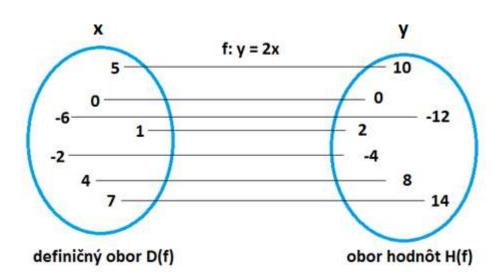
FUNKCIE, GRAFY – základné pojmy

Funkcia f reálnej premennej x je predpis, ktorý každému $x \in A$ priraďuje *najviac jedno* $y \in B$ tak, že y = f(x).

Definičný obor funkcie D(f) je množina všetkých x **Obor hodnôt funkcie H(f)** je množina všetkých y

x – argument, nezávislá premenná

y – hodnota funkcie, závislá premenná

Funkcia môže byť určená:

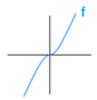
• množinou usporiadaných dvojíc A = {[1; 5], [3; 4],[5; 6],[-3; 7],[-1; 5],[3; 8]}

	. 1		191	
_	to	bu]	1/12	~11
•	- 12		ıκι)

X	1	2	3	4	5	6
У	-1	0	1	2	3	4

• predpisom f: y = 3x - 1

grafom

Grafom funkcie je množina všetkých bodov v rovine, ktorých súradnice sú $[x; y]; x \in D(f), y \in H(f)$.

MONOTÓNNOSŤ FUNKCIE

Funkcia f je **rastúca**, ak pre všetky x_1 , x_2 z definičného oboru platí, že:

Ak $x_1 < x_2$, potom $f(x_1) < f(x_2)$.

Funkcia f je klesajúca, ak pre všetky x₁, x₂ z definičného oboru platí, že:

Ak $x_1 < x_2$, potom $f(x_1) > f(x_2)$.

Funkcia f je konštantná, ak pre všetky x₁, x₂ z definičného oboru platí, že:

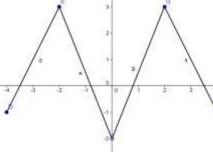
Ak $x_1 < x_2$, potom $f(x_1) = f(x_2)$.

Ak je funkcia na celom definičnom obore rastúca, resp. klesajúca, tak sa nazýva monotónna funkcia.

PARITA FUNKCIE

Párna funkcia:

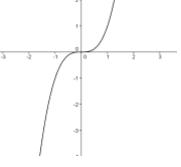
- 1. Definičný obor je symetrický podľa osi y.
- 2. Pre všetky x z D(f) platí: $\mathbf{f}(-\mathbf{x}) = \mathbf{f}(\mathbf{x})$ Graf je symetrický podľa osi y.

Nepárna funkcia:

- 1. Definičný obor je symetrický podľa osi y.
- 2. Pre všetky x z D(f) platí: $\mathbf{f}(-\mathbf{x}) = -\mathbf{f}(\mathbf{x})$

Graf je symetrický podľa začiatku súradnicovej sústavy.

PROSTÁ FUNKCIA

Funkcia f sa nazýva **prostá**, ak rôznym číslam x z D(f) priradí rôzne hodnoty y. Ak $x1 \neq x2$, tak potom $f(x1) \neq f(x2)$.

Ak je funkcia monotónna, tak je určite prostá!!!

EXTRÉMY FUNKCIE

Ak budeme hovorit' o maxime a minime na celom definičnom obore funkcie, nazývame ich **globálne**, teda celkové.

Ak však nájdeme maximum alebo minimum len na nejakej časti definičného oboru, budeme ho nazývať **lokálne**, teda miestne.

Funkcia f má v bode a ϵ M maximum na množine M práve vtedy, keď pre všetky x ϵ M platí $f(x) \le f(a)$. Funkcia f má v bode b ϵ M minimum na množine M práve vtedy, keď pre všetky x ϵ M platí $f(x) \ge f(b)$.

OHRANIČENOSŤ FUNKCIE

Funkcia f sa nazýva **zhora ohraničená na množine M** \subset D práve vtedy, ak existuje také číslo h, že pre všetky x \in M platí $f(x) \le h$. Číslu h hovoríme horné ohraničenie (horná hranica).

Funkcia f sa nazýva zdola ohraničená na množine $M \subset D$ práve vtedy, ak existuje také číslo d, že pre všetky x \in M platí $f(x) \ge d$. Číslu d hovoríme dolné ohraničenie (dolná hranica).

Funkcia f sa nazýva **ohraničená na množine M** ⊂ D práve vtedy, ak je na množine M ohraničená zhora a súčasne aj zdola.

PERIODICKOSŤ FUNKCIE

Funkcia f sa nazýva periodická práve vtedy, keď existuje také kladné číslo p, že pre každé celé číslo k platí:

- 1) ak $x \in D(f)$, tak aj $x + k.p \in D(f)$
- 2) f(x + k.p) = f(x).

Číslo p nazývame perióda funkcie f.